

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V této rubrice uveřejňujeme jména občanů, kteří se v daném období dožívají věku 50, 55, 60, 61... a více roků.

Významného životního jubilea se dožili:

v lednu:

Zámečnicková Jarmila
Vlčková Jiřina
Navrátil Jaroslav
Michal Karel

Vyroubal Břetislav
Míchalová Helena
Bocková Valéria
Valouchová Anděla

Srdečně blahopřejeme!

VZPOMÍNÁME

*Největší poklad na světě
je srdce drahé matky,
a kdo je ztratil, chudý jest,
byť největší měl statky.*

Jan Neruda

Dne 22. ledna 2022 uplynulo 11 let, kdy nás navždy opustila naše milovaná maminka, babička a prababička paní Anežka Serynová.

S láskou vzpomíná
rodina

Líšnické ozvěny - obecní zpravodaj č. 176/22 Uzávěrka tohoto čísla 30. 1. 2022
Vydává: Obec Líšnice, tel. 583428006, email: ou_lisnice@raz-dva.cz,
IČO: 00636002. Vychází jako periodický tisk územně samosprávného celku,
zpravidla jednou za měsíc. Datum vydání: 2. 2. 2022. Autor foto a nepodepsaných
příspěvků: Mgr. Aleš Plhák. Cena: zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 16619
email redakce: lisnickeozveny@seznam.cz

OBECNÍ ZPRAVODAJ LÍŠNICKÉ OZVĚNY

Únor

www.obec-lisnice.cz

176/22

Také letos jste projevili svoji štědrost v Tříkrálové sbírce. Za naše obce se podařilo vybrat celkovou částku 24 202 Kč. Děkujeme všem za finanční dary i za organizační sbírky. Na snímku koledníci z Vyšehorek. Více naleznete na str. 2-3.

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka je největší dobročinnou sbírkovou akcí v České republice. Do její organizace a průběhu koledování se každoročně zapojují více než 70 tisíc dobrovolníků, kteří do kasiček vyberou desítky milionů korun. Charita Zábřeh letos shromáždila 1 539 415 Kč. Výtěžek sbírky bude využit na podporu péče o chudé, děti a samoživitele s nízkými příjmy, nemocné, lidi po úrazech, handicapované, seniory, umírající, tedy o ty, kdo nějakou míru dopomoci v náročné situaci ve svém životě potřebují.

Celkem čtyři skupinky koledníků se vydaly v sobotu 15. ledna 2022 za krásného slunečného počasí po obou našich obcích. V Líšnici koledovaly děti pod vedením paní Zámečnickové a paní Dunovské a podařilo se jim dohromady vykoledovat 11 415 Kč, což bylo o 2 209 Kč více než v roce 2020. Také na Vyšehorkách letos chodily již dvě skupinky. Paní Smítalová vedla skupinku koledníků po návsi a domech v okolí, paní Hoppová se vypravila s dětmi po čtvrti Pod dědinou. Občané Vyšehorek darovali do sbírky pro potřebné téměř stejnou částku jako minule a to 12 787 Kč. Celkem se tedy vybralo za obě obce 24 202 Kč.

Zajímavosti letošní sbírky:
- průměr výtěžku na pokladničku činil víc než 4 795 Kč

Den sv. Valentýna - den zamilovaných

V uplynulých letech se i u nás stal populárním na 14. února připadající svátek sv. Valentýna, který je patronem zamilovaných dvojic. Svě stoupence a nadšené obdivovatele měl tento den ve všech evropských zemích, české nevyjímaje. Slavil se za panování králů, císařů i později za demokratických vlád. Snad právě jeho církevní a anglosaské kořeny, ze kterých tradice valentýnského požehnání vyrůstala

způsobily, že komunistická strana v dobách budování komunismu u nás tento svátek zavrhl a vymazala z paměti veřejnosti. Legendy, fakta i názory na postavu samotného Valentýna se různí. Zakládají se sice na osudech skutečných mučedníků v /dokončení v tajence/, ale není zcela jisté, kdo z nich je ten "pravý" mučedník lásky. Dvě osoby téhož jména žily v době vlády Claudia II. v roce 270 našeho letopočtu. Věhlasu a později blahorečení se těmto oběma Valentínům dostalo tím, že v době perzekucí poskytovali útulek křesťanům, za což byli oba v Římě popraveni.

Vyluštění minulé tajenky:
Autor kromě tradičních tří mudrců zobrazuje perského **mudrce Artabana**

Vodorovně:

- 1 - Vinohradník
- 2 - Očista šatstva mokrou cestou
- 3 - Pražský hliněný obr
- 4 - Pokrývka stolu
- 5 - Hráč na dudy
- 6 - Přídělenec, diplomat
- 7 - Běžný polotvrdý sýr ke strouhání
- 8 - Sněžný muž
- 9 - Semínka na pečivu
- 10- Úlomek skla z rozbité vázy
- 11- Smyčková tkanina na osušky
- 12- Bleší trh
- 13- Děšť /6. pád, jedn. číslo/
- 14- Opak uvnitř

1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					

To ten blbej pyl!“ zaskuhrala přes nos již sedící hromádka a ještě jednou se pořádně vysmrkala. Vstala, opřela si hlavu o kmen vrby a začala šeptat: „Moje nejlepší kamarádka Týna mě zradila. Chápeš to! Zradila! Šla na rande s mým klukem! Ta proradná škeble! Ať ji vypadají ty hnusný zrzavý vlasy a vyrazí ji po celém ksichtu bedřary! Ať dostane z matiky sardel a propadne! Ať ji klekne mobil a praskne tablet! Tak ti to říkám a musíš to zařídit,...naše babča vždycky říkala, že když to nakukám vrbě, tak se to splní!“

Vrba nepochopila, o čem to nedospělé dítě vlastně mluví. Třeba chuděrka má nějaký záchvat! Rozhoupala větvičky o vodní hladinu a prudce s nimi mrštila spršku kapek vody, aby ji pomohla vzpamatovat. „Jéé,...fuj,...jsem celá pocákaná! Stejně jsem asi pošahaná, že těm povídkám věřím,...měla jsem radši udělat něco lepšího, účinnějšího, třeba, třeba panenku vúdú...“ sedla si znovu do trávy a šátrala v svém růžovém batůžku. Vytáhla zabalenou svačinu v celofánu. „To snad není možný, zase bageta se šunkou, rajčetem a sýrem! Kdo to má pořád jíst! Zvedá se mi z toho žaludek. To si máti pěkně odskáče!“

a vztekla mrskla pečivem na hromádku papírových kapesníků. Znovu zalovila v batůžku a zajásala nad malou plastovou lahví coca coly.

Lačně ji celou naráz vypila, zamlaskala a šup s prázdným obalem na rostoucí hromádku. Stejně tak skončily i obaly od bonbonů a banánová slupka. Ze zadní kapsy úzkých džín vytáhla krabičku cigaret a malý růžový zapalovač. „To není možný,... poslední cigo!“ vztekla zmačkala obal, který se umístil na hoře odpadkové pyramidy. Labužnický potáhla a vyfoukla obláček kouře. „Musím říct mamásponzoring, tedy máti, abys tomu rozuměla, aby mi zvýšila měsíční žebračenku. Nebudu přece vypadat jako socka a nosit fufu, jsem hypebeast, nemůžu za to! A taky voguish mobil by bylo cool! Jak vidíš, mám samé potíže a strašně, fakt strašně těžkej život. Tak se ty mrtvý dřevo snaž!“ zakřičela a típla cigaretový oharek o kmen vrby.

Poslední kapka trpělivosti. Vrba nepochopila ani slovo z dívčina monologu a spálená kůra ji vstřelila bolest až do kořenů. Prudce rozhoupala své větve o vodní hladinu a začala šlehat tu nafoukanou, prostorekou nánu hlava nehlava. Nedbala jejího vriskotu a kudy přehala, tudy také nabádala metrové kopřivy k podobné akci. Odpadkovou hrůzu vrbě pomohl odfoukat vítr daleko na prošlapanou neudržovanou cestu. Lidské k lidskému.

Vrba svěřila ještě hlouběji své jarně rozpukané větve, aby se už nikdo neodvážil této poklidný kout navštívit.

Konec

Vysvětlivky:

fufu – padělek, neznačkové oblečení

hypebeast – nejnovější zboží na trhu, které musí mít

voguish – moderní – hovorově

cool – skvělý, moderní

Paní Zámečnicková a paní Dunovská vedly skupiny koledníků v Líšnici

- zajímavý rekord si připsala kasička, s níž v Moravičanech koledovala M. Adamcová – byla nejbohatší (19 262 Kč), nejtěžší (4,9 kg) a obsahovala nejvíce kovových mincí (1084 ks)
- nejčastější platidlo nalezené v pokladničkách byla opět dvacetikoruna, dárce jich věnovali hned 4.036 kusů, následována padesátikorunami, kterých organizátoři napočítali 3.867 kusů
- bankovkou nejvyšší hodnoty byla letos dvoutisícikoruna - dárce jich věnovali 43 kusů (z toho dvě věnovali dárce na Vyšehorkách)
- kromě českých mincí a bankovek byly v pokladničkách nalezeny také eura (39,60 €), polské zloté, kuny, lipa, pence, wuiiao, neplatné desetníky

Děkujeme za Vaši štědrost i volbu pomáhat potřebným. Vaše důvěra nás zavazuje, poskytnuté dary se budeme opět snažit využít co nejsvědomitěji.
Charita Zábřeh

MOŽNÁ NEVÍTE

Význam písmen K+M+B+

Ve dnech 5. a 6. ledna si křesťané připomínají pouť tří králů do Betléma. a podle tradice si posvěcenou křídou označují své dveře písmeny K+M+B+ (také C+M+B+), což mělo znamenat Kašpar, Melichar, Baltazar, tedy jména oněch králů. Ale tato jména vycházela z tradice a byla pravděpodobně vymyšlená.

Měla symbolizovat východní kultury, protože Kašpar je jméno z Orientu a znamená „strážce pokladů“, Melichar je jméno hebrejské a znamená „můj král je světlo“ a Baltazar je původem z Babylonu a znamená „ochraňuj můj život, králi“. Právý význam těchto tří písmen C+M+B+ znamená Christus Mansionem Benedicat, tedy Kristus ať požehná tomuto příbytku, a ty „plusy“ za písmeny jsou ztvárněním tří křížů.

INFORMUJEME

Úspěšné čerpání dotačních prostředků

EVROPSKÁ UNIE
Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
Evropa investuje do venkovských oblastí
Program rozvoje venkova

Rozmetadlo chlěvské mrvy jsme mohli zakoupit díky úspěšnému čerpání dotačních prostředků v rámci 7. výzvy PRV MAS Mohelnicko, z.s.

Stroj byl zakoupen v roce 2021 a v rámci našeho hospodářství ho budeme využívat k rozmetání vyprodukovaného hnoje. Projekt byl realizovaný za finanční spoluúčasti Státního zemědělského intervenčního fondu, který poskytl dotaci ve výši 50%.

MAS Mohelnicko za uplynulé operační období pomohla přinést do území nemalé finanční prostředky pro nás zemědělce, ale i ostatní subjekty z území, včetně obcí.

R. Vyjídáček, Vyšehorky

OU OZNAMUJE

Platby poplatků pro rok 2022:

Platba za odvoz a likvidaci odpadů **650 Kč/osoba** nebo objekt/rok

Platba za údržbu pohřebiště **200 Kč /hrobové místo/rok**

Platba za psa **50 Kč/pes/rok**, každý další + **100 Kč**

Platba za vodu - dle odečtu vodoměru

Využijte k placení poplatků bezhotovostní platby

OU informuje občany o možnosti platby všech poplatků bezhotovostně.

Číslo účtu obce: 190 268 41/0100

Variabilní symbol Lišnice: 1xx - kde xx znamená číslo popisné Vašeho domu

Variabilní symbol Vyšehorky: 2xx - kde xx znamená číslo popisné Vašeho domu

POVÍDKA

Paní Jana Zámečnicková si pro čtenáře Lišnických ozvěň připravila krátkou povídku k zamyšlení. Autorce moc děkujeme.

V zapadlém koutě parku u zanedbaného malého rybníčku, stála majestátní košatá vrba. Její pokřivený kmen dosahoval úctyhodné výšky a větve a větvičky se dotýkaly vodní hladiny. Stála tu již spoustu desítek let, po staletí. Stála smutně, tak jak

VRBA Jana Zámečnicková

se na smuteční vrbu patří. Dlouho k ní nikdo nepřišel, jen občas se objevila labuť nebo stádečko žvatlajících divokých kachen. Ten den bylo krásně, svět ozářený jasným sluncem, které hrálo a slibovalo očekávané teplo. I vrba si užívala poklidu a slastně vzdychala, když v tom k jejímu překvapení někdo poodhrnul záclonu jejich větví. Dívka. Vrba se zatetelila. Konečně, konečně po tolika letech k ní opět našlo lidské stvoření svou cestičku. Vzpomínala na křehké dívčiny, které do krajkových kapesníků ronily slzičky a vzdechy z nešťastné lásky a věsily na ni pestrobarevné pentličky. Nebo ji svěřovaly i ty nejtajnější naděje a přání, radosti a pocity štěstí. Stvoření se vrhlo k jejímu kmeni a začalo vytahovat jeden kapesník za druhým. Slečna hlučně smrkala, vytírala si slzy z očí a takto použité papírky házela do měkké zelené travičky pod vrbu.

Zakrátko to vypadalo, jako kdyby nasněžilo. „Co to je za bolest, zklamání, neštěstí, že ta holčička tak pláče!“ zhrozila se vrba, protože ještě nic tak opravdového nezažila. „No super,takový alergický záchvat jsem už dlouho neměla!